

Lagutskottets betänkande

1980/81: 20

om nya namnregler

Motionsyrkanden

I motion 1980/81:517 av Bonnie Bernström m. fl. (fp) yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en ny namnlag.

I motion 1980/81:518 av Bertil Hansson (fp) och Rolf Sellgren (fp) yrkas att riksdagen antar följande

Förslag till

Lag om ändring i namnlagen (1963:521)

Häriigenom föreskrivs att 23–24 §§ namnlagen (1963:521) skall erhålla följande ändrade lydelse:

Nuvarande lydelse

Barn skall, om det lever, *givas* förnamn inom sex månader *efter* födelsen.

Har förnamn givits *annorledes än* vid dop inom svenska kyrkan *skall* namnet *före* utgången av nämnda tid *anmälas hos pastor.*

Äger dop eller motsvarande religiösa förrättning rum *efter* det förnamn givits enligt 23 §, må därvid *givas* ytterligare förnamn. Sådant namn *skall, om det ej givits vid dop inom svenska kyrkan, anmälas hos pastor.*

Efter ansökan hos namnmyndigheten må ock eljest, om särskilda skäl äro därtill, den som förvärvat för-

Föreslagen lydelse

23 §

Barn skall, om det lever, *ges* förnamn *som* inom sex månader *från* födelsen *skall anmälas hos pastors-ämbetet. Sådän anmälan får avse ett eller flera förnamn. Förnamn förvärvas genom anmälan.*

Har förnamn givits vid dop inom svenska kyrkan, *görs anmälan enligt första stycket av dopförrättaren.*

24 §

Den som har förvärvat förnamn får genom anmälan hos pastorsämbetet förvärva ytterligare förnamn. Bestämmelsen i 23 § andra stycket har därvid motsvarande tillämpning.

Har tillägg av förnamn skett enligt första stycket, får ytterligare förnamn förvärvas efter ansökan hos namn-

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

namn erhålla ytterligare sådant namn.

myndigheten, när särskilda skäl därtill föreligger.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1981.

Gällande rätt

Namnlagen (1963:521) reglerar såväl familjerättsliga som administrativa förvärv av släktnamn. Namnlagen (NL) innehåller också regler om skydd för släktnamn och om förlust av släktnamn. Vidare meddelas i lagen bestämmelser om förvärv av förnamn. Slutligen ges regler för förfarandet i mål och ärenden angående släktnamn eller förnamn. Vissa tillämpningsföreskrifter har meddelats i en särskild förordning, namnförordningen (1963:528). Namnlagen har sedan sin tillkomst undergått endast vissa smärre ändringar och då i samband med ändringar i familjerättslagstiftningen. Grunddragen är således desamma som vid lagens tillkomst.

Namnlagen innehåller tre avdelningar: en första om släktnamn (1–22 §§), en andra om förnamn (23–26 §§) och en tredje om förfarandet i mål och ärenden enligt lagen (27–43 §§). Namnärenden handläggs av patent- och registreringsverket. Ändring av namn sker dock i vissa fall automatiskt eller efter anmälan hos pastor. I namnärende som handläggs av patentverket utgår särskild avgift med 200 kr.

Familjerättsliga förvärv av släktnamn

I fråga om *makars släktnamn* är huvudregeln att en kvinna som gifter sig får mannens släktnamn genom vigseln. Hon kan emellertid behålla det släktnamn hon hade som ogift eller också annat släktnamn som tillkom henne vid äktenskapets ingående. Hon skall då göra anmälan därom före vigseln till pastor i den församling där hon är kyrkobokförd eller till vigselförrättaren. Är fråga om släktnamn som hon hade som ogift räcker det med anmälan. I annat fall måste hon dessförinnan inhämta patentverkets tillstånd; för sådant krävs särskilda skäl.

Har hustru behållit sitt tidigare släktnamn, får hon senare under äktenskapet genom anmälan hos pastor anta mannens släktnamn.

Hustru, som har förvärvat mannens släktnamn, får framför detta som tilläggsnamn bära det släktnamn hon hade som ogift men inte annat släktnamn. Har hon behållit sitt släktnamn som ogift eller ett släktnamn som hon förvärvat genom tidigare äktenskap, får hon framför detta som tilläggsnamn bära mannens släktnamn. Samma rätt till tilläggsnamn har hon efter äktenskapets upplösning genom mannens död eller genom skilsmässa.

När hustru genom vigseln eller genom anmälan under äktenskapet förvärvat mannens släktnamn är hon, så länge äktenskapet består, förhindrad att enbart genom anmälan återta släktnamn som tidigare tillkom henne. Har hon glömt att före vigseln göra anmälan om att hon vill behålla sitt namn eller ångrar hon sitt förvärv av mannens släktnamn, har hon dock rätt att efter prövning av patentverket återförvärva ett släktnamn som hon tidigare har burit.

Efter äktenskapets upplösning får hustru, som förvärvat mannens släktnamn, genom anmälan hos pastor återta det släktnamn hon hade som ogift.

Mannens släktnamn påverkas ej av äktenskap. Vill makarna som gemensamt namn ha kvinnans släktnamn, får kvinnan enligt de ovan redovisade reglerna göra anmälan om att hon vill behålla namnet och mannen göra ansökan om att få anta hennes släktnamn. För bifall till sådan ansökan krävs synnerliga skäl. Makar som har samma släktnamn får endast gemensamt ansöka om nytt släktnamn. Hustru får dock som nämnts ensam efter prövning av patentverket återta ett släktnamn som hon tidigare burit.

Namnlagens regler om *barns släktnamn* har anpassats till de år 1976 genomförda ändringarna i bordsreglerna i föräldrabalken. Termerna barn i äktenskap, äktenskaplig börd och barn utom äktenskap har således tagits bort ur lagstiftningen. Begreppet legitimation finns inte heller längre i föräldrabalken. Med legitimation avsågs den förändring som inträdde i barnets rättsliga status i och med att ogifta föräldrar gifte sig med varandra och barnet därmed fick äktenskaplig börd. I det följande behålls emellertid termen legitimation såsom mera praktiskt hanterlig än de omskrivningar som annars måste göras.

Enligt 1 § NI, förvärvar barn till gifta föräldrar vid födelsen faderns släktnamn. Barn till ogifta föräldrar förvärvar vid födelsen moderns släktnamn. Detsamma gäller barn som föds i ett bestående äktenskap men för vilket en annan man än maken har erkänt faderskapet före födelsen. Med moderns släktnamn avses det släktnamn modern bär vid barnets födelse. När ett barns föräldrar ingår äktenskap med varandra efter barnets födelse – legitimation – förvärvar barnet därvid, om det är under 18 år, faderns släktnamn automatiskt. Har barnet vid legitimationen fyllt 18 år, får det anta faderns släktnamn genom anmälan hos pastor. Detta gäller dock inte barn som gift sig och bär mannens släktnamn.

Barn, som vid födelsen eller genom legitimation har förvärvat faderns släktnamn, får efter viss prövning anta moderns släktnamn som ogift. För barn under 18 år gäller sålunda, att rätten skall ha funnit namnbytet vara förenligt med barnets bästa. För barn som fyllt 18 år skall patentverket ge sitt tillstånd till namnbytet. För sådant tillstånd krävs särskilda skäl.

Barn som vid födelsen har förvärvat moderns släktnamn äger genom anmälan hos pastor anta faderns släktnamn.

Om domstol upphäver den legala faderskapspresumtionen, förlorar barnet mannens släktnamn, om modern har annat släktnamn; barnet förvärvrar i stället moderns släktnamn. För barn till ogifta föräldrar, som antagit faderns släktnamn, gäller, när domstol förklarar ett faderskapsrännande sakna verkan eller ändrar eller undanröjer en faderskapsdom, att barnet kan gå namnet förlustigt på talan av mannen. Domstolen får dock på grund av synnerliga skäl tillåta barnet att behålla mannens släktnamn.

Namnlagen innehåller vidare särskilda bestämmelser om släktnamn för adoptivbarn, styvbarn och fosterbarn.

Förnamn

Enligt NL skall barn, om det lever, ges förnamn inom sex månader efter födelsen. Denna *namngivning* förutsätts kunna ske vid dop eller motsvarande religiös förrättning eller också helt formlöst. Förnamn skall *anmälas* hos pastorsämbetet. Har förnamn givits annorledes än vid dop inom svenska kyrkan skall anmälan till pastorsämbetet göras inom sexmånadersfristen. Har namngivningen skett vid dop inom svenska kyrkan behöver anmälan inte göras av barnets företrädare. Det åligger nämligen dopförrättaren enligt folkbokföringskungörelsen (1967:495) att underrätta pastorsämbetet om dop i svenska kyrkans ordning.

Beträffande *tillägg* av förnamn gäller att den som har förvärvat förnamn kan erhålla ytterligare förnamn vid dop eller motsvarande religiös förrättning. Sker namngivningen vid dop inom svenska kyrkan behövs ingen särskild anmälan till pastorsämbetet. Görs tillägget däremot vid dop eller motsvarande religiös ceremoni inom annat samfund än svenska kyrkan skall det tillagda namnet anmälas hos pastorsämbetet. Förnamn kan också tilläggas efter ansökan hos patentverket, om särskilda skäl därtill föreligger.

NL innehåller också bestämmelser om *ändring* av förnamn. Enligt dessa regler kan den som redan har förnamn efter ansökan hos patentverket erhålla annat förnamn i stället eller också vinna förklaring att han ej längre skall bära visst förnamn, allt under förutsättning att synnerliga skäl föreligger. Det innebär att ett eller flera förnamn kan bytas ut (Karin mot Kajsas, Ann-Marie mot Anna Maria), stavningen ändras (från Gustav till Gustaf), ordningsföljden mellan flera namn ändras (från Per Erik Ivar till Ivar Per Erik) eller också att ett eller flera namn stryks.

I NL uppställs vidare vissa krav på *förnamnets form*.

Reglerna om tillägg och ändring av förnamn har i den praktiska tillämpningen medfört vissa problem som bl.a. sammanhänger med adaptioner av utländska barn och med invandringen. När det gäller tillägg av förnamn för utländska adoptivbarn har sålunda i många fall endast vägen via ansökan till patentverket stått öppen, eftersom barnet redan varit döpt vid ankomsten till Sverige. Detsamma gäller fall då adoptivföräldrarna av olika

skäl inte velat döpa barnet eller låta det genomgå någon motsvarande religiös ceremoni. Kravet på synnerliga skäl vid ändring av förnamn har vidare visat sig för strängt, när invandrare önskar försvenska eller annars ändra sina namn.

Namnlagsutredningen

Namnlagsutredningen tillkallades år 1972 efter en framställning från riksdagen (LU 1971:18, rskr 1971:261) för att göra en översyn av namnlagen. Utredningen slutförde sitt uppdrag år 1979 genom avlämnande av betänkandet (SOU 1979:25) Nya namnregler.

Betänkandets tyngdpunkt ligger i de familjerättsliga namnförvärven. I denna del läggs fram förslag till helt nya regler om makars släktnamn, om barns släktnamn samt om mellannamn för makar och barn. Även i fråga om de administrativa namnförvärven föreslås ändringar. Bestämmelserna om förnamn har huvudsakligen blivit föremål för en teknisk översyn. Slutligen föreslås nya internationellrättsliga regler i syfte att vidga möjligheterna för utlänningar i Sverige att förvärva släktnamn och förnamn enligt svensk lag.

I fråga om *makars släktnamn* är utgångspunkten i förslaget, att vardera maken behåller sitt släktnamn under äktenskapet. Namngemenskap kan vinnas genom en enkel anmälan hos pastorsämbetet. Sådan anmälan kan göras före äktenskapets ingående eller senare under äktenskapet. En nyhet är att såväl kvinnans som mannens släktnamn kan väljas som *gemensamt* namn. Formellt vinnas namngemenskapen genom att den ena av makarna förvärvat den andres släktnamn. Görs anmälan före äktenskapet, sker namnförvärvet genom vigseln.

Make, som förvärvat andra makens släktnamn, får utan inskränkning behålla namnet efter äktenskapets upplösning. Han får även, om han ingår nytt äktenskap, behålla namnet i det nya äktenskapet. Däremot får namnet ej förvärvas av maken i det nya äktenskapet. Namngemenskap kan alltså inte avse namn som make förvärvat på grund av tidigare äktenskap.

Har make förvärvat andra makens släktnamn får han, närhelst han vill, utan vidare genom anmälan hos pastorsämbetet återta tidigare släktnamn. Detta kan ske både under äktenskapet och efter dess upplösning. Sker det under äktenskapet kan andra maken genom anmälan anta samma namn. På det sättet kan makarna byta från den enas till den andras namn som *gemensamt*, under förutsättning att namnet inte har förvärvats på grund av tidigare äktenskap.

De nya reglerna om makars släktnamn föranleder, att bestämmelsen om att makar som har samma släktnamn endast *gemensamt* kan förvärva nytt släktnamn upphävs.

Såvitt gäller *ogifta sammanboende* har utredningen, främst på grund av svårigheterna att klart avgränsa den kategori som kan komma i fråga, funnit

sig inte böra föreslå någon särreglering som möjliggör namngemenskap. De får liksom hittills vända sig till patentverket med ansökan om att den ene får förvärva den andres släktnamn.

Bestämmelserna om *barns släktnamn* är i förslaget desamma för alla barn oavsett om föräldrarna är gifta eller ej. Har barnets föräldrar gemensamt släktnamn, förvärvar barnet vid födelsen det namnet. Har föräldrarna skilda släktnamn, förvärvar barnet vid födelsen det av namnen som anmäls hos pastorsämbetet. För det fall att sådan anmälan inte har gjorts inom sex månader efter barnets födelse, innehåller förslaget en hjälpregel. Denna innebär att barnet skall anses ha vid födelsen förvärvat moderns släktnamn.

Barnet får förvärva faderns eller moderns släktnamn, oavsett om detta förvärvats på grund av tidigare äktenskap eller inte.

I det fall att den ena av föräldrarna har förvärvat den andres släktnamn eller att endera eller bägge har släktnamn som förvärvats på grund av tidigare äktenskap, får barnet genom anmälan i stället förvärva det släktnamn fadern eller modern hade som ogift. I det senare fallet får sådan anmälan göras redan i samband med barnets födelse.

För barnet finns således stora valmöjligheter. Dessa föreligger inte bara vid födelsen utan består allt framgent. Sedan barnet vid födelsen förvärvat något av de släktnamn som nu sagts, får barnet sålunda utan vidare genom anmälan byta till annat släktnamn som barnet ägt förvärva enligt det anförda.

Anmälan om släktnamn görs för underårigt barn av dess vårdnadshavare. Är endast den ena av föräldrarna vårdnadshavare, får han göra anmälan för barnet utan samtycke från den andra av föräldrarna. En nyhet i förslaget är att, när barn fyllt 15 år, anmälan för barnet inte får göras utan barnets eget samtycke. Nu gällande krav på domstols förklaring i fråga om vissa namnförvärv, att förvärvet är förenligt med barnets bästa, utgår i förslaget.

Förslaget innehåller liksom gällande lag särskilda bestämmelser för adoptivbarn och fosterbarn.

En nyhet i förslaget är *mellannamn*. Det motsvarar den nuvarande lagens tilläggsnamn för hustru. Beteckningen har ändrats till mellannamn med hänsyn till att namnet liksom enligt gällande lag får bäras före släktnamnet. Mellannamnet är av annan karaktär än släktnamnet. Det är rent personligt och kan inte föras vidare till make eller barn. Det förvärvas inte, det "bärs".

Förslaget innehåller regler om mellannamn för både make och barn.

För *makar* gäller att, om de har gemensamt släktnamn, den av makarna som har antagit den andra makens släktnamn får bära sitt eget släktnamn från tiden före äktenskapet som mellannamn. Detta gäller både släktnamn som han hade som ogift och släktnamn som han förvärvat på grund av tidigare äktenskap. Har makarna under äktenskapet behållit var och en sitt

släktnamn, får endera av dem med den andres samtycke bära den andres släktnamn som mellannamn. Rätten att bära mellannamn är begränsad sålunda, att endast den ena av makarna får bära mellannamn. I fall då makarna har behållit var och en sitt släktnamn får de gemensamt bestämma vem av dem som skall bära mellannamn. Rätt till mellannamn tillkommer också efterlevande make och frånskild make. Har äktenskapet upplösts genom skilsmässa och har makarna behållit var och en sitt släktnamn krävs för frånskild makes rätt att börja bära mellannamn den andra makens samtycke. Mellannamn får anmälas hos pastorsämbetet för anteckning i kyrkobok.

Barn, vars föräldrar har skilda släktnamn, får som mellannamn bära det av namnen som det inte har förvärvat som släktnamn. Den som är gift får välja mellan att bära mellannamn enligt reglerna för makar och att bära mellannamn enligt reglerna för barn. Mellannamn för barn får liksom mellannamn för make anmälas hos pastorsämbetet för anteckning i kyrkobok.

I fråga om *förnamn* innebär förslaget huvudsakligen en teknisk bearbetning av bestämmelserna. Försök görs till en renare terminologi. Genom förslaget klarläggs att förnamn alltid förvärvas genom anmälan eller efter ansökan. Från förvärv på ettdera sättet är att skilja förnamngivning, som kan ske vid dop eller annan religiös förrättning eller på annat sätt, t.ex. helt formlost. Förslaget innebär lättnader i möjligheterna att, sedan förnamn en gång förvärvats, förvärva ytterligare förnamn eller ändra förnamn. Bl.a. får tillägg av ett eller flera förnamn ske genom anmälan hos pastorsämbetet. Ytterligare tillägg kräver dock tillstånd av patentverket. Vidare får ändring av ordningsföljden mellan två eller flera förnamn, så att tilltalsnamnet kommer först, ske genom anmälan hos pastorsämbetet. Detsamma gäller ändring av stavningen av förnamn, under förutsättning att inte namnets uttal ändras.

Den nya internationellrättsliga regleringen är av begränsat slag, i det att den innehåller endast bestämmelser om tillämpning av svensk lag på utlänningar här i Sverige.

Vissa grupper av utlänningar behandlas särskilt. Det gäller utländska medborgare som har adopterats av svenska medborgare, statslösa personer och politiska flyktingar. Dessa jämföras med svensk medborgare vid tillämpning av namnlagen, statslös person dock under vissa villkor. I fråga om andra utlänningar ställs särskilda krav.

Slutligen innehåller betänkandet nya förfaranderegler. Bl.a. föreslås vissa ändringar i fråga om avgiften i namnredden, som syftar till att förbilliga förfarandet för sökanden.

Betänkandet har remissbehandlats och har fått ett blandat mottagande av remissinstanserna. Förslaget övervägs f.n. inom justitiedepartementet.

Tidpunkten för framläggandet av en proposition på grundval av utredningens förslag har under innevarande riksmöte blivit föremål för en *fråga av*

Lennart Andersson (s) till justitieministern. Den sistnämnde besvarade frågan den 10 februari 1981 och framhöll då bl.a. att förslaget har visat sig vara kontroversiellt i flera avseenden och rör känsliga frågor, som har betydelse för många människor. Härtill kom enligt justitieministern att ämnesområdet är tekniskt komplicerat.

Justitieministern hänvisade vidare till att lagstiftningsarbete pågick i Danmark och att man från svensk sida haft överläggningar i ärendet med berörda departement i Danmark och Finland med hänsyn till önskemålet om en nordisk enhetlighet. Justitieministern ansåg att utvecklingen i övriga nordiska länder borde följas, innan vi i Sverige tar slutlig ställning. På grund av de anförda omständigheterna kunde justitieministern inte ge något bestämt besked om när en proposition kan framläggas.

Motionsmotiveringar

I *motion 517* begärs att förslag till en ny namnlag snarast föreläggas riksdagen samt att riksdagen i övrigt ger regeringen till känna vad som anförs i motionen. Lagförslaget bör enligt motionärerna utformas från följande nio utgångspunkter.

1. Sammanboende med gemensamma barn bör jämsställas med makar i namnhänseende.

2. Personer som sammanbor under äktenskapsliknande former men som inte har barn, bör, om särskilda skäl föreligger, kunna förvärva den andres släktnamn på samma vis som makar.

3. När föräldrarna har olika namn bör huvudregeln vara att barnet förvärvat det släktnamn vid födelsen som föräldrarna anmäler till pastors-expeditionen inom sex månader.

4. Om föräldrarna har gemensamt namn bör barnet få det gemensamma släktnamnet.

5. Moderns släktnamn skall gälla som hjälpregel efter sex månader när barn förvärvat släktnamn vid födelsen.

6. Huvudregeln bör vara att äkta makar eller därmed jämställda anmäler namnändringar till pastors-expeditionen i samband med äktenskapets ingående.

7. Samtycke skall finnas från båda föräldrarna vid förvärv av nytt släktnamn för barn under 18 år. Om oenighet uppstår eller andra skäl föreligger bör domstol avgöra saken med utgångspunkt i barnets bästa.

8. Mellannamn skall kunna bäras av båda makarna.

9. Tillägg och enklare ändringar av förnamn bör få göras genom anmälan en gång.

Avslutningsvis framhåller motionärerna att namnlagsutredningen ansett sig kunna godta vidgade möjligheter till byte av släktnamn på grund av att personnumren numera tillgodoser det allmännas intresse av identifierings-möjligheter. Enligt motionärerna är det emellertid angeläget att personnum-

ren inte ersätter den personkontinuitet som namn i kombination med personnumren utgör med hänsyn till risken för fel i ADB-behandlingen. Vidare påpekas att en personlig kontakt och service från myndigheterna bör bestå i att man förvaltar personnamnskänedom. Den decentraliserade myndighetsverksamheten har dessutom som grundfilosofi personkänedom. I vardagligt tal är det enligt motionärerna inte heller någon som talar om en person med personnummer i stället för namn.

I *motion 518* tas upp samma fråga om tillägg av förnamn som i *motion 517* (punkt 9). Motionärerna framhåller att föräldrar som adopterar ett utländskt barn kan ge det ytterligare förnamn om de låter döpa barnet. De föräldrar däremot som inte låter döpa barnet - antingen det beror på att vederbörande har en baptistisk dopsyn eller av annan anledning inte reflekterar på dop - måste i motsvarande situation gå in till patentverket, ange särskilda skäl och betala en avgift, f.n. 200 kr.

Motionärerna ser saken som en religionsfrihetsfråga och framhåller vikten av att en ändring snarast sker. I motionen hänvisas till att namnlagsutredningens betänkande innehåller ett förslag som tillgodoser önskemålet och framhåller att den bästa lösningen är om nya namnregler kan antas under riksmötet 1980/81. Skulle någon proposition inte föreläggas riksdagen förordar motionärerna att de aktuella bestämmelserna omedelbart ändras i enlighet med namnlagsutredningens förslag.

Utskottet

I betänkandet behandlas två motioner om ändringar i namnlagen.

Vår nuvarande namnlag trädde i kraft år 1964 och har sedan *sin tillkomst* undergått endast smärre ändringar. I namnlagen regleras makars och barns förvärv av släktnamn samt administrativa förvärv av släktnamn. Lagen innehåller också regler om bl. a. förvärv av förnamn.

Efter en framställning från riksdagen tillkallades år 1972 namnlagsutredningen för att göra en översyn av lagen. Utredningen avlämnade år 1979 betänkandet (SOU 1979:25) *Nya namnregler*. Betänkandet är efter remissbehandling föremål för överväganden inom regeringskansliet.

Betänkandets tyngdpunkt ligger i de familjerättsliga namnförvärven. I denna del läggs fram förslag till helt nya regler om makars släktnamn, om barns släktnamn samt om mellannamn för makar och barn. Även i fråga om de administrativa namnförvärven föreslås ändringar. Bestämmelserna om förnamn har huvudsakligen blivit föremål för en teknisk översyn. Slutligen föreslås nya internationellrättsliga regler i syfte att vidga möjligheterna för utlänningar i Sverige att förvärva släktnamn och förnamn enligt svensk lag.

I *motion 1980/81:517* begärs att förslag till en ny namnlag snarast föreläggs riksdagen samt att riksdagen i övrigt ger regeringen till känna vad som anförs i motionen. Lagförslaget bör enligt motionärerna utformas från nio

utgångspunkter, som närmare redovisas ovan på s. 8.

Motionärerna framhåller också betydelsen av att införandet av nya namnregler inte leder till en ökad användning av personnummer i olika sammanhang.

I motion 1980/81:518 yrkas att riksdagen skall vidta sådan ändring av namnlagen att tillägg av förnamn kan ske på ett smidigare och billigare sätt än f. n.

Enligt utskottets mening är namnlagen i många avseenden föråldrad. Utskottet delar därför motionärernas uppfattning om att det är angeläget att nya namnregler kommer till stånd. Utskottet vill således understryka vikten av att regeringen snarast förelägger riksdagen förslag till erforderlig lagstiftning på grundval av utredningens betänkande och de synpunkter som framkommit vid remissbehandlingen av betänkandet. Enligt utskottets mening bör riksdagen däremot inte nu göra några uttalanden angående den närmare utformningen av nya namnregler, eftersom regeringens ställningstagande i frågorna inte bör föregripas. Inte heller anser utskottet det befogat att i avvaktan på en samlad reform av namnreglerna genomföra en sådan ändring av bestämmelserna om förnamn som förespråkas i motion 518.

Vad utskottet anfört om framläggande av förslag till nya namnregler bör ges regeringen till känna.

Utskottet hemställer

att riksdagen med anledning av motionerna 1980/81:517 och 1980/81:518 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört angående framläggande av förslag till nya namnregler.

Stockholm den 23 april 1981

På lagutskottets vägnar

LENNART ANDERSSON

Närvarande: Lennart Andersson (s), Bernt Ekinge (fp), Inger Lindquist (m), Ivan Svanström (c)*, Stig Olsson (s), Elvy Nilsson (s), Joakim Ollén (m)*, Ingemar Konradsson (s), Olle Aulin (m), Owe Andréasson (s), Marianne Karlsson (c), Stina Andersson (c), Olle Grahn (fp), Ingrid Segerström (s)* och Lars Hedfors (s)*.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.